

agtigt og fedeligt og smukt, at jeg skal staa med en Skilling i Haanden, saasnart jeg skal have min Søgn gitt, min Datter døbt eller mine Søder begraved; det er jo til at blive Socialist over, siger du i din Røst.

"Naa, ja, ja; enten han som lønnes eller ej, Sludder er det alligenmand. Har du nogen Sindes burt en Præst sladre? Velig talt, har du hørt det? Ja, for det har jeg. Jeg har hørt det, men det var for straks villig til at gi Dem Ludenske. Men det maa være informeret, sa han, da han er isæt sin Sværtebragt."

"Ja, ja," tænkte jeg, "naar det skal gaa væk, kan jeg ligeaa gjerne gaa i det som frøde i det." "Nu kan jeg af Erfarings sig, at "Straffen er værre." Udentfor Slottet møder man en Del "Kongens Karer" med Væsker paa Skuldrene. De mindet mig om Fabrikkerens fine Glas, som var os den største Skæb, naar vi Smaagutter vilde ind i Haven hans og stjæle Vær. Men de var ikke fuldt saa farlige.

Den første, jeg mødte indenfor, havde en stor Hat og mange blanke Knapper. Men han mindte mig om hvad der hendte mindste Gutten min for tre Aar siden. Han fik vide, Kongen skulde komme førende omver Karl Johan. Med sit Skodaf fildede han sig udenfor Sotellet for at ta et "Snap Shot" af ham. Gutter saa naturligvis efter de blanke Knapper, ansede ikke Kongen, der var klædt som Folk flest, men fotograferte dem, som førte bagefter.

"Kom og sid ned." "Ja, et Slags norsk, tretti Aar gammel." "Ja, men en Gang var vi inde i en gemmelig Samtale om den norske Maalreising."

"Det er bare underlig, at nogen under saalænge Ødhøls i et andet Land kan bevare sit Modersmaal saadant rent. At sige med sprognadvisningen hjemme, er næsten uantelig. Her saa fort, den nu naar for sig her i Norge."

"Det var med nogen Fregt for at berøre et politisk Spørgsmaal, dette sidste blev sagt. Men Kongen fandtes ikke tænke det mindste paa Politiken."

"Det almindelige Talestrog," fortalte Kongen, "gaar nu Udendlingen fort. Det er vanskeligt at faa Strixproget til at følge med. Det er ikke vrangske, siden engordning i Kæstningsreglerne blev foretaget. Men en ny Revision er nu stærkt paatrævet. Forleden la jeg for Eksemplet Merke til Olav lase høit. I Vogen stod der "at tage" men han læste "aa ta." Jeg spurgte hans Reverinde, om hun tillod ham at læse "aa ta." Hun sa det var tilladt. Men jeg sa, jeg vil være sikker paa denne Regel følger i Stolerne. Jeg vil naturligvis, Olav skal lære at læse paa samme Maade som der læses i Stolerne. Men jeg kan rigtig nok ikke forstaa, hvorfor han ikke skal ha lov at skrive "aa ta," naar han dog maa læse det faa."

"Sa, ja, saa maa det bli en Dag, jeg har god Tid og Kongen er i Ekstra godt Lume."

"Men saa fik Kongen det ekstra travelt, idet hans Bror, den danske Konge og den danske Dronning kom til Norge i Besøg, og straks efter skulde jeg reise. Det naar nok være denne Gang tænke jeg."

"Saa en Dag mens jeg holdt paa at vofte min Rejsekuvert, ringet den amerikanske Minister om og sa han havde høit jeg skulde reise næste Dag."

"Den første, jeg mødte indenfor, havde en stor Hat og mange blanke Knapper. Men han mindte mig om hvad der hendte mindste Gutten min for tre Aar siden. Han fik vide, Kongen skulde komme førende omver Karl Johan. Med sit Skodaf fildede han sig udenfor Sotellet for at ta et "Snap Shot" af ham. Gutter saa naturligvis efter de blanke Knapper, ansede ikke Kongen, der var klædt som Folk flest, men fotograferte dem, som førte bagefter."

"Kom og sid ned." "Ja, et Slags norsk, tretti Aar gammel."

"Det er bare underlig, at nogen under saalænge Ødhøls i et andet Land kan bevare sit Modersmaal saadant rent. At sige med sprognadvisningen hjemme, er næsten uantelig. Her saa fort, den nu naar for sig her i Norge."

"Det var med nogen Fregt for at berøre et politisk Spørgsmaal, dette sidste blev sagt. Men Kongen fandtes ikke tænke det mindste paa Politiken."

"Det almindelige Talestrog," fortalte Kongen, "gaar nu Udendlingen fort. Det er vanskeligt at faa Strixproget til at følge med. Det er ikke vrangske, siden engordning i Kæstningsreglerne blev foretaget. Men en ny Revision er nu stærkt paatrævet. Forleden la jeg for Eksemplet Merke til Olav lase høit. I Vogen stod der "at tage" men han læste "aa ta." Jeg spurgte hans Reverinde, om hun tillod ham at læse "aa ta." Hun sa det var tilladt. Men jeg sa, jeg vil være sikker paa denne Regel følger i Stolerne. Jeg vil naturligvis, Olav skal lære at læse paa samme Maade som der læses i Stolerne. Men jeg kan rigtig nok ikke forstaa, hvorfor han ikke skal ha lov at skrive "aa ta," naar han dog maa læse det faa."

"Nu kan jeg af Erfarings sig, at "Straffen er værre." Udentfor Slottet møder man en Del "Kongens Karer" med Væsker paa Skuldrene. De mindet mig om Fabrikkerens fine Glas, som var os den største Skæb, naar vi Smaagutter vilde ind i Haven hans og stjæle Vær. Men de var ikke fuldt saa farlige."

"Den første, jeg mødte indenfor, havde en stor Hat og mange blanke Knapper. Men han mindte mig om hvad der hendte mindste Gutten min for tre Aar siden. Han fik vide, Kongen skulde komme førende omver Karl Johan. Med sit Skodaf fildede han sig udenfor Sotellet for at ta et "Snap Shot" af ham. Gutter saa naturligvis efter de blanke Knapper, ansede ikke Kongen, der var klædt som Folk flest, men fotograferte dem, som førte bagefter."

"Sa, ja, saa maa det bli en Dag, jeg har god Tid og Kongen er i Ekstra godt Lume."

"Men saa fik Kongen det ekstra travelt, idet hans Bror, den danske Konge og den danske Dronning kom til Norge i Besøg, og straks efter skulde jeg reise. Det naar nok være denne Gang tænke jeg."

"Saa en Dag mens jeg holdt paa at vofte min Rejsekuvert, ringet den amerikanske Minister om og sa han havde høit jeg skulde reise næste Dag."

"Den første, jeg mødte indenfor, havde en stor Hat og mange blanke Knapper. Men han mindte mig om hvad der hendte mindste Gutten min for tre Aar siden. Han fik vide, Kongen skulde komme førende omver Karl Johan. Med sit Skodaf fildede han sig udenfor Sotellet for at ta et "Snap Shot" af ham. Gutter saa naturligvis efter de blanke Knapper, ansede ikke Kongen, der var klædt som Folk flest, men fotograferte dem, som førte bagefter."

"Kom og sid ned." "Ja, et Slags norsk, tretti Aar gammel."

"Det er bare underlig, at nogen under saalænge Ødhøls i et andet Land kan bevare sit Modersmaal saadant rent. At sige med sprognadvisningen hjemme, er næsten uantelig. Her saa fort, den nu naar for sig her i Norge."

"Det var med nogen Fregt for at berøre et politisk Spørgsmaal, dette sidste blev sagt. Men Kongen fandtes ikke tænke det mindste paa Politiken."

"Det almindelige Talestrog," fortalte Kongen, "gaar nu Udendlingen fort. Det er vanskeligt at faa Strixproget til at følge med. Det er ikke vrangske, siden engordning i Kæstningsreglerne blev foretaget. Men en ny Revision er nu stærkt paatrævet. Forleden la jeg for Eksemplet Merke til Olav lase høit. I Vogen stod der "at tage" men han læste "aa ta." Jeg spurgte hans Reverinde, om hun tillod ham at læse "aa ta." Hun sa det var tilladt. Men jeg sa, jeg vil være sikker paa denne Regel følger i Stolerne. Jeg vil naturligvis, Olav skal lære at læse paa samme Maade som der læses i Stolerne. Men jeg kan rigtig nok ikke forstaa, hvorfor han ikke skal ha lov at skrive "aa ta," naar han dog maa læse det faa."

"Nu kan jeg af Erfarings sig, at "Straffen er værre." Udentfor Slottet møder man en Del "Kongens Karer" med Væsker paa Skuldrene. De mindet mig om Fabrikkerens fine Glas, som var os den største Skæb, naar vi Smaagutter vilde ind i Haven hans og stjæle Vær. Men de var ikke fuldt saa farlige."

"Den første, jeg mødte indenfor, havde en stor Hat og mange blanke Knapper. Men han mindte mig om hvad der hendte mindste Gutten min for tre Aar siden. Han fik vide, Kongen skulde komme førende omver Karl Johan. Med sit Skodaf fildede han sig udenfor Sotellet for at ta et "Snap Shot" af ham. Gutter saa naturligvis efter de blanke Knapper, ansede ikke Kongen, der var klædt som Folk flest, men fotograferte dem, som førte bagefter."

"Sa, ja, saa maa det bli en Dag, jeg har god Tid og Kongen er i Ekstra godt Lume."

"Men saa fik Kongen det ekstra travelt, idet hans Bror, den danske Konge og den danske Dronning kom til Norge i Besøg, og straks efter skulde jeg reise. Det naar nok være denne Gang tænke jeg."

"Saa en Dag mens jeg holdt paa at vofte min Rejsekuvert, ringet den amerikanske Minister om og sa han havde høit jeg skulde reise næste Dag."

"Den første, jeg mødte indenfor, havde en stor Hat og mange blanke Knapper. Men han mindte mig om hvad der hendte mindste Gutten min for tre Aar siden. Han fik vide, Kongen skulde komme førende omver Karl Johan. Med sit Skodaf fildede han sig udenfor Sotellet for at ta et "Snap Shot" af ham. Gutter saa naturligvis efter de blanke Knapper, ansede ikke Kongen, der var klædt som Folk flest, men fotograferte dem, som førte bagefter."

"Kom og sid ned." "Ja, et Slags norsk, tretti Aar gammel."

"Det er bare underlig, at nogen under saalænge Ødhøls i et andet Land kan bevare sit Modersmaal saadant rent. At sige med sprognadvisningen hjemme, er næsten uantelig. Her saa fort, den nu naar for sig her i Norge."

"Det var med nogen Fregt for at berøre et politisk Spørgsmaal, dette sidste blev sagt. Men Kongen fandtes ikke tænke det mindste paa Politiken."

"Det almindelige Talestrog," fortalte Kongen, "gaar nu Udendlingen fort. Det er vanskeligt at faa Strixproget til at følge med. Det er ikke vrangske, siden engordning i Kæstningsreglerne blev foretaget. Men en ny Revision er nu stærkt paatrævet. Forleden la jeg for Eksemplet Merke til Olav lase høit. I Vogen stod der "at tage" men han læste "aa ta." Jeg spurgte hans Reverinde, om hun tillod ham at læse "aa ta." Hun sa det var tilladt. Men jeg sa, jeg vil være sikker paa denne Regel følger i Stolerne. Jeg vil naturligvis, Olav skal lære at læse paa samme Maade som der læses i Stolerne. Men jeg kan rigtig nok ikke forstaa, hvorfor han ikke skal ha lov at skrive "aa ta," naar han dog maa læse det faa."

"Nu kan jeg af Erfarings sig, at "Straffen er værre." Udentfor Slottet møder man en Del "Kongens Karer" med Væsker paa Skuldrene. De mindet mig om Fabrikkerens fine Glas, som var os den største Skæb, naar vi Smaagutter vilde ind i Haven hans og stjæle Vær. Men de var ikke fuldt saa farlige."

"Sa, ja, saa maa det bli en Dag, jeg har god Tid og Kongen er i Ekstra godt Lume."

"Men saa fik Kongen det ekstra travelt, idet hans Bror, den danske Konge og den danske Dronning kom til Norge i Besøg, og straks efter skulde jeg reise. Det naar nok være denne Gang tænke jeg."

"Saa en Dag mens jeg holdt paa at vofte min Rejsekuvert, ringet den amerikanske Minister om og sa han havde høit jeg skulde reise næste Dag."

"Den første, jeg mødte indenfor, havde en stor Hat og mange blanke Knapper. Men han mindte mig om hvad der hendte mindste Gutten min for tre Aar siden. Han fik vide, Kongen skulde komme førende omver Karl Johan. Med sit Skodaf fildede han sig udenfor Sotellet for at ta et "Snap Shot" af ham. Gutter saa naturligvis efter de blanke Knapper, ansede ikke Kongen, der var klædt som Folk flest, men fotograferte dem, som førte bagefter."

"Kom og sid ned." "Ja, et Slags norsk, tretti Aar gammel."

"Det er bare underlig, at nogen under saalænge Ødhøls i et andet Land kan bevare sit Modersmaal saadant rent. At sige med sprognadvisningen hjemme, er næsten uantelig. Her saa fort, den nu naar for sig her i Norge."

"Det var med nogen Fregt for at berøre et politisk Spørgsmaal, dette sidste blev sagt. Men Kongen fandtes ikke tænke det mindste paa Politiken."

"Det almindelige Talestrog," fortalte Kongen, "gaar nu Udendlingen fort. Det er vanskeligt at faa Strixproget til at følge med. Det er ikke vrangske, siden engordning i Kæstningsreglerne blev foretaget. Men en ny Revision er nu stærkt paatrævet. Forleden la jeg for Eksemplet Merke til Olav lase høit. I Vogen stod der "at tage" men han læste "aa ta." Jeg spurgte hans Reverinde, om hun tillod ham at læse "aa ta." Hun sa det var tilladt. Men jeg sa, jeg vil være sikker paa denne Regel følger i Stolerne. Jeg vil naturligvis, Olav skal lære at læse paa samme Maade som der læses i Stolerne. Men jeg kan rigtig nok ikke forstaa, hvorfor han ikke skal ha lov at skrive "aa ta," naar han dog maa læse det faa."

"Nu kan jeg af Erfarings sig, at "Straffen er værre." Udentfor Slottet møder man en Del "Kongens Karer" med Væsker paa Skuldrene. De mindet mig om Fabrikkerens fine Glas, som var os den største Skæb, naar vi Smaagutter vilde ind i Haven hans og stjæle Vær. Men de var ikke fuldt saa farlige."

DANSKE OG ENGELSKSKE SALMEBØGER OG SANGBØGER.

(Revideret til Maj, 1913.)

ROSALDE KONVENTS SALMEBOG. (Salmebog for Kirke- og Husandagt.) UDGAVEN MED TEKSTER OG BEGGE TILLÆG. Prosform.		
Nr. 29. Shirtingsbind. Kors i Guldtryk. Uden Federal.	80	
Nr. 31. Læderbind med Guldkors.	1.00	
Nr. 36. Læderbind med Kors, Kalk og Ramme. Guldsnit	1.50	
Nr. 80. Bøjeligt Læderbind. Guldsnit	1.60	
Versform.		
Nr. 46. Læderbind med Kors i Guldtryk	1.20	
Nr. 49 a. Chagrin med skraa Kant, Kors og Guldsnit.	1.60	
Nr. 61. Bøjeligt Bind med Kors og Guldsnit.	2.00	
Nr. 51 a. Kalveskind med Kors og Ramme. Skraa Kant. Guldsnit	2.40	
Nr. 55. Bøjeligt Kalveskind med Kors og Guldsnit.	2.40	
Desuden findes endnu af Husets eget Forlag Salmebog Nr. 1. Udgaven med eet Tillæg uden Tekster, Shirtingsbind med Kors og Harpe i Blindtryk. Versform. Pris 60 Cts. Samt Nr. 3, samme som Nr. 1 men i Læderbind. Pris 80 Cts.		
MELLEMSTILET UDGAVE (Versform).		
Nr. 70. Læderbind med Kors og Titel i Guld	1.70	
Nr. 72. Ægte Chagrin med Guldsnit	3.40	
STORSTILET UDGAVE (Versform).		
Nr. 75. Læderbind med Kors og Titel i Guld.	2.40	
Nr. 77. Ægte Chagrin med Guldsnit	4.00	
DET NY TILLÆG TIL SALMEBOGEN. (Salmer Nr. 817 til 992.) Indbunden i sort Karton		20
KOLLEKTER, EPISTLER OG EVANGELIER. Særtryk af Salmebog for Kirke og Husandagt. Indb.		20
DEN NY SALMEBOG. (Salmebog for Kirke og Hjem.) Prosform med Tekster.		
Nr. 22 P. Shirting med Kors	60	
Nr. 23 P. Læderbind og Federal	80	
Nr. 30 P. Blødt Læderbind og Guldsnit	1.50	
Nr. 32 P. Polstreret Bind med Guldsnit	1.80	
Versform med Tekster.		
Nr. 23 V. Læderbind og Federal	1.00	
Nr. 28 V. Chagrin med Guldsnit	1.50	
Nr. 29 V. I. Indiapapir. Bøjeligt Chagrin, Guldsnit.	2.00	
Nr. 30 V. I. Indiapapir. Fint bøjeligt Læderbind.	2.50	
Nr. 32 V. I. Indiapapir. Sort polstreret Bind.	2.75	
Nr. 34 V. I. Indiapapir. Rødt polstreret Bind.	3.00	
Nr. 35. Indiapapir. Fint bøjeligt Bind. Runde Hjørner. Uden Tekster. Kun ½ Tomme tyk.	2.75	
MELLEMSTILET UDGAVE (Versform).		
Nr. 70 V. Læderbind med Kors og Titel i Guld.	1.60	
Nr. 72 V. Chagrin med Guldsnit	2.50	
STORSTILET UDGAVE (Versform).		
Nr. 75 V. Læderbind med Kors og Titel i Guld.	2.20	
Nr. 77 V. Chagrin med Guldsnit	3.50	
TROENS RARE KLENODIE. Salmer og aandelige Sange, af Hans Adolf Brorson. Indbunden		60
MELODISAMLINGER.		
Berggrens Melodier til Salmebogen	2.40	
Barnekrogs Melodier til Tillægget	2.40	
Attrup og de Simonsen, Melodier til det ny Tillæg	85	
Bielefeldt, Melodier til den ny Salmebog	2.40	
Psalmehogens Melodier. Fuldstændig Melodisamling til den gamle og den ny Salmebog. Uden Harmonisering	1.00	
Melodier til Troens rare Klenodie	1.00	
Lette Orgelpræludier til alle Søn- og Helligdage i Kirkesåret. Gebauer & Attrup	90	
Melodier til Søndagskolesalmehogen	1.20	
SANGBOG FOR KIRKEKOR. Af John Dahle. Indeholdende firstemmige Sange (for Sopran, Alt, Tenor og Bass) til Brug ved den ottenttende Gudstjeneste og andre kirkelige Løjligheder. Første Del. 60 Oktavsider. Indbunden i Papbind. Pris		50
Anden Del. 47 Oktavsider. Indbunden i Papbind. Pris	50	
SANGEREN. En Samling bestaaende af 461 ældre og nyere kristelige Salmer og Sange.		
Udgaven med Melodier:		
Nr. 13. Sort Marokko med Guldsnit	2.00	
Nr. 15. Solidt Shirtingsbind	1.20	
Udgaven i Lommeformat:		
Nr. 12. Sort bøjeligt Læderbind med Guldsnit.	80	
Nr. 11. Do. med marmoreret Snit	60	
Nr. 10. Shirtingsbind	40	
Hjemlandstoner. En Samfundssangbog for Guds Folk i Danmark. Udgiven af H. J. F. C. Mathiesen, H. P. Møllerup og C. Aschenfeldt-Hansen. 671 Sange. Indbunden.		65
I blødt Læderbind med Guldsnit	1.20	
Melodisamling til Hjemlandstoner: Udarbejdet af H. Th. Ritzbeek med fuldstændig Udsættelse af Musikken til alle Sangene. 397 Sider. godt indbunden		3.00
INDRE MISSIONS SANGBOG. 439 kristelige Sange hvoraf mange nye. Samlede af et Udvalg. Forord af Provst Zeuthen. Shirting med Guldsnit		35
Læderbind med Guldsnit	80	
DANSK MISSIONS SANGBOG. 163 Hedninge Missionssange med historiske Oplysninger samt Missionstekster og Bønner. Udgiven af Det danske Missionselskab. I stærkt Omslag		15
DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE Blair, Nebraska.		

Kong Haakon og den norske Maalreising.

"Sa, ja, saa maa det bli en Dag, jeg har god Tid og Kongen er i Ekstra godt Lume."

"Sa, ja, saa maa det bli en Dag, jeg har god Tid og Kongen er i Ekstra godt Lume."

"Sa, ja, saa maa det bli en Dag, jeg har god Tid og Kongen er i Ekstra godt Lume."

"Sa, ja, saa maa det bli en Dag, jeg har god Tid og Kongen er i Ekstra godt Lume."

"Sa, ja, saa maa det bli en Dag, jeg har god Tid og Kongen er i Ekstra godt Lume."